

bestræbe sig for i samarbejde med UNRWA at fremme udviklingsprojekter. Samtidig rettes en appel til alle lande om ved frivillige bidrag at støtte organisationens hjælpeprogram. Endvidere appelleres til private organisationer om støtte til forskellige kategorier af vanskeligt stillede personer i området, der ikke falder ind under definitionen af flygtninge.

Fra arabisk side erklærede man, at man ikke havde kunnet stemme for resolutionen, idet den „dels ikke nævnte flygtningenes ret til at vælge mellem repatriering og erstatning, dels ikke tog tilstrækkeligt hensyn til de øvrige kategorier af vanskeligt stillede personer.“

Plenarforsamlingen bekræftede den 3. december resolutionen med 38 stemmer imod ingen, medens 17 afholdt sig fra at stemme.

12. Racekonflikten i Sydafrika.

(Dagsordenens punkt 23).

I lighed med tidligere år bestred Den sydafrikanske Union under henvisning til pagtens art. 2, stk. 7, FN's kompetence til at beskæftige sig med dette spørgsmål, som hævdedes at være et rent sydafrikansk anliggende. Den sydafrikanske delegation var instrueret om ikke at deltage i drøftelserne og trak sig straks tilbage, men vendte dog — som bebudet under det indledende møde — senere tilbage for at deltage i afstemningen.

Under debatten i ad hoc-udvalget udtalte USAs delegerede, at man ikke kunne forvente, at De Forenede Nationer hastigt skulle kunne ændre forhold, som havde bestået i mange år. Der burde imidlertid lægges vægt på pagtens bestemmelser om menneskerettighederne, og ethvert land burde stræbe efter at gøre fremskridt på dette område.

Fra anden — f. eks. fra svensk — side udtalte man sig betydelig skarpere mod Den sydafrikanske Unions racepolitik.

En række lande, hvoriblandt Indien, stillede et resolutionsforslag, som foruden at udtale bekymring over Sydafrikas racepolitik og opfordre Unionen til at opfylde sine forpligtelser ifølge pagtens art. 56 gik ind for en fortsættelse af den på 7. plenarforsamling nedsatte undersøgelseskomité med rapport til 11. plenarforsamling samt forskellige af komiteen stillede forslag.

Resolutionsforslaget godkendtes af udvalget den 9. november 1955 med 37 stemmer (deriblandt Sverige og Island) mod 7 (deriblandt Australien, Belgien, Nederlandene, New Zealand og Storbritannien), idet 13 lande (herunder Danmark og Norge) undlod at stemme.

Afgørende for den danske stemmeafgivning var synspunkter af tilsvarende art, som de, der fandt udtryk i et indlæg af den norske delegerede, minister Ivar Lunde, der bl. a. fremhævede, at der under de nuværende forhold ikke var udsigt til, at komiteens forslag kunne gennemføres, hvorfor det ikke havde noget formål at forlænge komiteens mandat.

Afstemningsresultatet, og især den omstændighed, at komiteen skulle fortsætte, bevirkede, at Den sydafrikanske Union trak både sin plenarforsamlingsdelegation og den faste delegerede tilbage fra De Forenede Nationer.

Fra britisk side havde man med henblik på Den sydafrikanske Unions tilbagevenden interesseret sig for at forhindre vedtagelse i plenarforsamlingen af de bestemmelser i resolutionsforslaget, der vedrørte undersøgelseskomiteens fortsættelse. Ved afstemningen i plenarforsamlingen lykkedes de britiske bestræbelser, idet de to afgørende paragraffer i resolutionen kun opnåede henholdsvis 33 og 27 ja-stemmer, medens 17 og 15 lande stemte imod. Da vedtagelse udkrævede to trediedeles majoritet, var afstemningsresultatet ensbetydende med, at de pågældende afsnit udgik af resolutionen. Danmark og Norge stemte imod disse afsnit, medens Sverige og Island undlod at stemme. Resolutionen vedtoges derefter uden de pågældende afsnit med 41 stemmer, hvoriblandt de fire nordiske landes; 6 stemte imod, og 8 undlod at stemme.

Af Costa Rica var stillet et ændringsforslag, som gik ud på, at plenarforsamlingen skulle beslutte at fortsætte behandlingen af spørgsmålet om racekonflikten i Sydafrika på 11. samling. Dette forslag blev imidlertid ikke vedtaget; det opnåede 27 ja-stemmer mod 15 nej-stemmer, idet 15 lande undlod at stemme. Også dette forslag udkrævede to trediedeles majoritet for vedtagelse. De nordiske lande stemte alle imod.

Fra sydafrikansk side var før afstemningen givet udtryk for, at man ville vende